Bosch Robert (1861 - 1942)

Dnešní průmyslový gigant nese jméno rodáka z Albecku u Ulmu. Vyučil se jemným mechanikem a pracoval postupně u několika německých firem. Technické znalosti získal jednak studiem elektrotechniky ve Stuttgartu, jednak při svých cestách v Anglii a USA, kde pracoval u bratří Siemensů a v závodě T.A. Edisona. V r. 1886 založil ve Stuttgartu "Dílnu pro jemnou mechaniku a elektrotechniku", v níž vyráběl telefonní přístroje, domácí telegrafy a nabízel montáž různých elektrických zařízení. V r. 1887 vyrobil první nízkonapěťové zapalovací magneto pro stacionární plynový motor Deutz. Do světa automobilů vstoupil v r. 1897, kdy na objednávku Angličana Simmse vyrobil magnetové zapalování pro zážehový jednoválec tříkolky De Dion-Bouton. Od té doby je Boschova firma trvalým partnerem automobilového průmyslu a významně přispívá k jeho pokroku. Zasloužila se o to zejména v r. 1902, kdy vyrobila první vysokonapěťové magnetové zapalování, které podmínilo vývoj rychloběžných zážehových motorů. Bosch záhy rozšířil svou činnost i do zahraničí. V roce 1898 založil zastoupení ve Velké Británii, o rok později v Belgii, Francii a v Rakousko-Uhersku a v r. 1909 filiální továrnu v americkém Springfieldu. Když zemřel, patřila již jeho firma k nejvýznamnějším německým průmyslovým podnikům.

1. Robert Bosch při oslavách svých pětasedmdesátin a současně půl století od založení své firmy.
2. První Boschovo nízkonapěťové zapalovací magneto z roku 1887.
3. V roce 1927 zahájil Bosch sériovou výrobu vstřikovacích čerpadel pro vznětové motory a vytvořil tak podmínky pro další vývoj rychloběžných "dieselů".